

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 24/2016
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Л.К., због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Л.К., адвоката Д.Ђ., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 558/2015 од 28.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Л.К., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 558/2015 од 28.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К број 38/14 од 02.04.2015. године, окривљени Л.К., оглашен је кривим због извршења два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, па су му утврђене казне затвора и то: за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, извршено на штету Д.Р., казна затвора у трајању од једне године и осам месеци и за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, извршено на штету оштећеног В.Б., казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 27.11.2012. године до 26.12.2012. године. На основу члана 87. КЗ, према окривљеном Л.К., изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то ножа дужине 32 цм, и дужине сечива 19 цм. Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 167.823,72 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, затим да оштећеном Д.Р. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 126.750,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, као и да на име паушала плати износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, а ради остваривања имовинскоправног захтева оштећени Д.Р. је упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 558/2015 од 28.10.2015. године, делимичним усвајањем жалби Вишег јавног тужиоца у Ваљеу, браниоца окривљеног Л.К., адвоката Д.Ђ., првостепена пресуда је преиначена тако што је другостепени суд окривљеног Л.К., огласио кривим да је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, у односу на оштећеног Д.Р. и за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ у односу на оштећеног В.Б., па су му за наведена кривична дела утврђене казне затвора и то: за кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, казна затвора у трајању од три године и три месеца, а за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, казна затвора у трајању од три месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 27.11.2012. до 26.12.2012. године. У преосталом делу жалбе Вишег јавног тужиоца у Ваљеу и браниоца окривљеног су одбијене као неосноване. На основу члана 87. КЗ, према окривљеном Л.К., изречена је мера безбедности одузимања предмета и то ножа дужине 32 цм и сечива дужине 19 цм. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати на рачун првостепеног суда износ од 167.823,72 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, затим да на име паушала плати на рачун првостепеног суда износ од 20.000,00 динара, као и да оштећеном Д.Р., плати трошкове кривичног поступка на име заступања од стране пуномоћника у износу од 150.750,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени Д.Р., упућен је на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Против другостепене пресуде, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Л.К., адвокат Д.Ђ., због повреде Закона из члана 25. КЗ и члана 113. у вези члана 30. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд делимично преиначи пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 558/2015 од 28.10.2015. године, тако што ће окривљеног у односу на радњу коју је предузео према оштећеном Д.Р. огласити кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и за оба кривична дела извршена према оштећеним лицима му изрећи јединствену казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити без напуштања просторија у којима окривљени живи или да наведену пресуду укине и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Л.К., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног Л.К., у захтеву за заштиту законитости истиче да из списка предмета Вишег суда у Ваљеу К 38/14, произлази да је умишљај окривљеног у време извршења инкриминисаних радњи био јединствен у односу на обојицу оштећених, да се њихов психички однос према извршеним делима у односу на једног и другог оштећеног није могао раздвојити, већ је морао бити третиран на потпуно истоветан начин, имајући у виду чињенице да је окривљени,

да је хтео или пристао да оштећеног лиши живота, могао бирати начин на који ће то учинити са потпуном извесношћу, јер је у моменту предузете радње оштећени био окренут ка леђима окривљеном, али да му је окривљени задао само један ударац у предео леве плећке наневши му том прилику лаку телесну повреду. Из изнетих разлога, према ставу браниоца код окривљеног није постојао умишљај да оштећеног Д.Р. лиши живота, па је апелациони суд преиначењем првостепене пресуде на штету окривљеног повредио одредбу члана 25. КЗ, која се односи на умишљај као и одредбу члана 113. у вези члана 30. КЗ, тиме што га је осудио за кривично дело које није учинио.

Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке, а у вези са субјективним односом окривљеног према извршеном кривичном делу, који чињенични закључци су другачији од оних утврђених побијаном пресудом, због чега бранилац, по оцени овог суда, у суштини оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаној пресуди, а везано за утврђени облик кривице који је постојао код окривљеног критичном приликом.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Л.К., оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**